

Bruxelles, den 11.6.2018
COM(2018) 452 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG
RÅDET**

om status over den fælles fiskeripolitik og høring om fiskerimulighederne for 2019

{SWD(2018) 329 final}

DA

DA

OM STATUS OVER DEN FÆLLES FISKERIPOLITIK OG HØRING OM FISKERIMULIGHEDERNE FOR 2019

1. INDLEDNING

Denne meddelelse giver en oversigt over den fælles fiskeripolitik (FFP). Her gøres der status over fremskridt hen imod F_{MSY} (den fiskeridødelighed, som resulterer i det maksimale bæredygtige udbytte), udviklingen i bestandenes tilstand, bestræbelserne på at vende situationen i Middelhavet og Sortehavet, situationen med hensyn til EU's fiskerflåde, fremskridt i henseende til forvaltning, gradvis indførelse af landingsforpligtelsen og den fælles fiskeripolitik's eksterne dimension¹. Samtidig fastsættes de principper, der skal lægges til grund for Kommissionens forslag til fiskerimuligheder for 2019. Medlemsstaterne, de rådgivende råd, andre interessenter og offentligheden kan fremsætte forslag til disse politiske retningslinjer.

I henhold til den fælles fiskeripolitik bør fiskeritrykket på de berørte bestande så hurtigt som muligt og senest inden udgangen af 2020 tilpasses målsætningen om at genoprette og opretholde fiskebestandene på niveauer, som kan give et maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY). At nå dette mål vil også bidrage til at skabe en god miljøtilstand i de europæiske have inden 2020² og til at reducere fiskeriets negative indvirkning på de marine økosystemer.

1. FREMSKRIDT MED GENNEMFØRELSEN AF DEN FÆLLES FISKERIPOLITIK

Der gøres fortsat store fremskridt med gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik:

- **Opfyldelse af målet om F_{MSY} .** I ICES-området³ udviser fiskeritrykket generelt en faldende tendens, og den relevante indikator (F/F_{MSY}) er nu stabiliseret på omkring 1, hvilket betyder, at udnyttelsen for alle bestande gennemsnitligt er tæt på F_{MSY} . Samtidig steg antallet af samlede tilladte fangstmængder (TAC'er)⁴, der er fastsat i overensstemmelse med F_{MSY} , yderligere i 2018 fra til 44 til 53, hvilket svarer til 69 % af de F_{MSY} -vurderede TAC'er i ICES-området.
- **Genopretning af bestande.** Siden 2013 har gydebiomassen (SSB) været stigende i ICES-området og var i 2016 gennemsnitligt ca. 39 % højere end i 2003, mens antallet af bestande uden for sikre biologiske grænser faldt fra 65 % i 2003 til omkring 30 % i 2016.

---

¹ De fuldstændige rapporter om gennemførelsen af landingsforpligtelsen, balancen mellem fiskerikapacitet og fiskerimuligheder og om fremskridt med hensyn til F_{MSY} samt bestandenes tilstand, der kræves i henhold til artikel 15, stk. 14, artikel 22, stk. 4, og artikel 50 i forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 (EUT L 354 af 28.12.2013) indgår i Kommissionens arbejdsdokument, som ledsager denne meddelelse.

² Direktiv 2008/56/EF (EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19-40).

³ Område FAO 27, dvs. det nordøstlige Atlanterhav og tilstødende farvande.

⁴ Samlede tilladte fangstmængder (TAC'er) eller fiskerimuligheder er fangstbegrænsninger udtrykt i ton eller antal og er fastsat for de største kommercielle fiskebestande.

- **Forbedring af situationen for bestandene i Middelhavet og Sortehavet.** Selv om situationen i Middelhavet og Sortehavet stadig er meget foruroligende, tages der på alle niveauer betydelige skridt til at bekæmpe overfiskning.
- **Forbedring af de overordnede socioøkonomiske resultater.** EU-flåden, hvis økonomiske resultater bliver stadig bedre, havde et nettooverskud på 1,3 mia. EUR i 2016.
- **Bedre balance mellem fiskerikapacitet og fiskerimuligheder.** Den europæiske flådes kapacitet er fortsat faldende. Den er nu næsten 20 % under kapacitetsloftet for tonnage og mere end 13 % under kapacitetsloftet for maskineffekt.
- **Fremskridt med de flerårige planer.** Efter at den flerårige plan for Østersøen⁵ trådte i kraft og efter vedtagelsen af planen for Nordsøen⁶ har Kommissionen fremsat forslag til to nye flerårige planer: en for demersale arter i det vestlige Middelhav⁷ og en for demersale arter i de vestlige farvande⁸. Der arbejdes fortsat med den flerårige plan for Adriaterhavet, som der blev fremsat forslag om sidste år⁹.
- **Gradvis indførelse af landingsforpligtelsen.** Den 1. januar 2019 træder landingsforpligtelsen i kraft for alle arter, der er underlagt fangstbegrænsninger, og i Middelhavet også for alle arter, som der er fastsat bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelser for. Kommissionen arbejder sammen med medlemsstaterne og interessenterne for at fremme den fulde gennemførelse af landingsforpligtelsen.
- **Fremme af EU's principper for fiskeriforvaltning på internationalt plan.** EU går forrest med hensyn til at fremme og indføre et bæredygtigt fiskeri på internationalt plan, bl.a. med den seneste konference "Our Ocean", som EU var vært for, og som var en stor succes.

1.1. Fremskridt hen imod F_{msy}

Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) har beregnet udviklingen i fiskeritrykket (F/F_{MSY})¹⁰.

Ifølge STECF er fiskeridødeligheden i **ICES-området** støt faldende, og indikatorværdien var i 2016 tæt på 1 (sammenlignet med 1,5 i 2003), hvilket betyder, at udnyttelsesgraden for alle bestande gennemsnitligt ligger tæt på F_{msy} . I **Middelhavet og Sortehavet** ligger udviklingen i F/F_{msy} på et gennemsnitligt niveau, der varierer lidt, men har ligget på ca. 2,3 fra 2003 til 2015 uden nogen faldende tendens.

I **ICES-området** har Kommissionen stillet forslag til TAC'er, der er i overensstemmelse med eller lidt lavere end F_{MSY} for 2018 for alle 76 TAC'er med F_{MSY} -rådgivning. Rådet har

⁵ Forordning (EU) 2016/1139 af 6. juli 2016 (EUT L 191 af 15.7.2016, s. 1).

⁶ COM/2016/0493 final – 2016/0238 (COD).

⁷ COM/2018/0115 final – 2018/050 (COD).

⁸ COM/2018/0149 final – 2018/074 (COD).

⁹ COM/2017/097 final – 2017/043 (COD).

¹⁰ STECF-Adhoc-18-01.

fastsat 53 TAC'er, der er i overensstemmelse med F_{MSY} : 29 i de vestlige farvande (plus en for dybhavsbestande), 17 i Nordsøen og 7 i Østersøen.

Udtrykt i mængde:

- I **Østersøen** blev TAC'erne baseret på den flerårige plan for Østersøen. 95 % af den forventede fangst vil blive taget inden for rammerne af TAC'er, der er i overensstemmelse med F_{MSY} , og 4 % vil blive taget inden for rammerne af TAC'er omfattende af forsigtighedsbaseret rådgivning.
- I **Nordsøen, Skagerrak og Kattegat** kommer 99,7 % af de forventede landinger af F_{MSY} -vurderede bestande, der forvaltes af EU alene, fra fangster, der er taget inden for rammerne af TAC'er, som er i overensstemmelse med F_{MSY} .
- I de **nordvestlige og sydvestlige farvande** er tallet henholdsvis 94 og 90 % for F_{MSY} -vurderede bestande, der forvaltes af EU alene.

For første gang har Rådet også indført tre måneders lukning af ålefiskeriet for at beskytte gydefisk. Desuden har Kommissionen og medlemsstaterne givet politisk tilsagn om at styrke gennemførelsen af åleforordningen og vurdere dens effektivitet¹¹.

Fiskerimulighederne for **dybhavsbestande** blev fastsat i november 2016 for 2017 og 2018 og udgør under 1 % af alle landinger i EU. Der findes begrænsede mængder data for og vurderinger af dybhavsbestande, dog med undtagelse af skolæst i nordvestlige farvande. For denne art er TAC'en fastsat til F_{MSY} .

For **bestande, som indgår i kyststatshøringerne**, er kun en ud af 10 TAC'er med F_{MSY} -rådgivning i overensstemmelse med F_{MSY} , nemlig atlantisk-skandinavisk sild, der repræsenterer 4 % af de landede mængder fra alle kyststaters TAC'er udtrykt i mængde. At nå F_{MSY} senest i 2020 for alle kyststaters bestande er derfor en udfordring.

I **Middelhavet** er det kun ca. 13 % (6 bestande) ud af 47 bestande, der ikke overfiskes: rød mulle i det geografiske underområde 10 (det sydlige Tyrrenske Hav), det geografiske underområde 17-18 (Adriaterhavet) og det geografiske underområde 22 (Ægæerhavet) europæisk ansjos i det geografiske underområde 22 (Ægæerhavet) dybvandsrosenreje i det geografiske underområde 9 (det Liguriske Hav og det nordlige Tyrrenske Hav) og sepiablæksprutte i det geografiske underområde 17 (den nordlige del af Adriaterhavet). I **Sortehavet** overfiskes fem ud af seks vurderede bestande stadig, dog ikke brisling. Det er klart, at der er behov for en yderligere indsats for at nå F_{MSY} -målet i 2020 i disse havområder som beskrevet nedenfor i punkt 2.3.

1.2. Udviklingen i biomassen

STECF har ligeledes beregnet udviklingen i SSB siden 2003¹².

---

¹¹ Rådets forordning (EF) nr. 1100/2007 af 18. september 2007 (EUT L 248 af 22.9.2007, s. 17). Køreplanen for evalueringen blev offentliggjort i april 2018: http://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/initiatives/ares-2018-1986447_en

¹² STECF-Adhoc-18-01.

I ICES-området har SSB generelt været stigende i denne periode og var i 2016 i gennemsnit ca. 39 % højere end i 2003. Andelen af bestande, der ligger inden for sikre biologiske grænser, er også stigende. I 2018 forventes 81 % af fiskerimulighederne at komme fra bestande inden for sikre biologiske grænser, 11 % fra bestande uden for sikre grænser og 8 % fra bestande omfattet af forsigtighedsbaseret rådgivning, for hvilke man ikke ved, om de ligger inden for sikre biologiske grænser.

For Middelhavet og Sortehavet har SSB stort set været uændret siden 2003. Disse resultater bør imidlertid tages med et vist forbehold, da de er behæftet med stor usikkerhed.

1.3. Konkrete foranstaltninger for Middelhavet og Sortehavet

Europa-Kommissionen har taget betydelige skridt til at håndtere overfiskning i Middelhavet og Sortehavet, både på EU-plan og med sine internationale partnere.

På EU-plan er en af Kommissionens prioriteringer yderligere at tilpasse de nationale forvaltningsplaner, der er vedtaget i overensstemmelse med Middelhavsforordningen¹³, til den fælles fiskeripolitik. I 2017 blev fem nationale forvaltningsplaner revideret og ajourført i tråd med rådgivningen fra STECF. De omfatter planer for fiskeri med vod fra fartøj, strandvod, ganguitrawl og snurpenot i Kroatien, Frankrig, Grækenland og Spanien. Denne proces vil tage fart i 2018.

Bedre håndhævelse og kontrol er også en prioritering for disse havområder. I 2017 udvidede Kommissionen anvendelsesområdet for det specifikke kontrol- og inspektionsprogram (SCIP) til at dække kulmule og dybvandsrosenreje i Sicilienstrædet¹⁴. Antallet af fælles kampagner, der koordineres af EU-Fiskerikontrolagenturet, er også steget betydeligt¹⁵.

Yderligere oplysninger om fremskridt med EU's flerårige planer findes i afsnit 2.5.1 nedenfor.

På **internationalt plan** er det Kommissionens mål at omsætte de politiske forpligtelser i ministererklæringen "MedFish4Ever"¹⁶, der blev vedtaget i Malta, til konkrete tiltag.

Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet og Sortehavet (GFCM) vedtog på forslag af EU vigtige foranstaltninger i 2017:

- en flerårig plan for pighvar i Sortehavet
- en regional handlingsplan til bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU)

¹³ Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 af 21. december 2006 ([EUT L 36 af 8.2.2007, s. 6](#)).

¹⁴ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/17 af 5. januar 2018 ([EUT L 4 af 9.1.2018, s. 20](#)).

¹⁵ Fra 482 inspektioner i 2014 – rettet mod almindelig tun – til 2 855 inspektioner i 2017 – særligt rettet mod almindelig tun, sværdfisk, hvid tun, små pelagiske bestande i Adriaterhavet og fiskeriet efter demersale arter i Sicilienstrædet).

¹⁶ Ministererklæringen MedFish4Ever vedtaget i Malta. Ministerkonference om bæredygtigheden af fiskeriet i Middelhavet ([Malta, den 30. marts 2017](#)).

- en international ordning for fælles inspektion og overvågning uden for farvande under national jurisdiktion i Sicilienstrædet
- en regional tilpasningsegnet forvaltningsplan for udnyttelse af ædelkoral i Middelhavet og
- et område med fiskeribegrænsninger i Jabuka-/Pomograven i Adriaterhavet.

I 2018 bliver den vigtigste milepæl **Sofiaerklæringen**, der skal vedtages af kyststater omkring Sortehavet som opfølgning på Bukarest-erklæringen fra 2016. Kommissionen vil også stræbe efter at opnå enighed om en regional forvaltningsplan for europæisk ål og bevarelsesforanstaltninger for fiskeri efter demersale arter i det centrale og østlige Middelhav, de vigtigste kommercielle arter som f.eks. den asiatiske konksnegl samt små pelagiske arter i Adriaterhavet, som ikke er omfattet af et flerårigt EU-program.

EU's arbejde inden for rammerne af **Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT)** er også begyndt at bære frugt. De rapporterede høje biomasseniveauer for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet har således gjort det muligt at hæve TAC'erne for 2018-2020¹⁷ i tråd med den videnskabelige rådgivning. Dette banede også vejen for en ny forvaltningsramme, hvor man er gået fra en genopretningsplan til en forvaltningsplan, hvilket betyder, at det kystnære fiskeri kan genoptages, samtidig med at der opretholdes strenge kontrolregler. For sværdfisk i Middelhavet er der i den nyligt vedtagne genopretningsplan fastsat en TAC på 10 500 tons fra 2017 og en lineær reduktion på 3 % om året indtil 2022. I 2017 vedtog ICCAT at fastfryse fiskerikapaciteten for fartøjer, der fisker efter hvid middelhavstun¹⁸.

1.4. Status for EU's fiskerflåde

Den europæiske flådes kapacitet falder stadig. Der var i december 2017 registreret 82 912 fartøjer i EU- fiskerflåderegistret med en samlet kapacitet på 1 487 983 bruttoton (BT) og 5 763 933 kilowatt (kW). Det er en nedgang på 1,45 % i forhold til sidste år målt i antal fartøjer, 6,54 % i kW og 9,59 % i BT. Imidlertid er en række fartøjskategorier ikke i balance med deres fiskemuligheder.

EU-flådens økonomiske resultater er igen blevet forbedret, og nettofortjenesten androg i 2016 1,3 mia. EUR. EU's flåde landede ca. 5 mio. tons fisk og skaldyr med en indberettet værdi på 7,7 mia. EUR. Den bruttoværditilvækst og bruttofortjeneste (ekskl. tilskud), der genereres af EU's fiskerflåde (undtagen Grækenland), udgjorde henholdsvis 4,5 mia. EUR og 2,1 mia. EUR. Nettooverskudsmargenen var 17 % højere, hvilket er en stor stigning i forhold til 2015 (11 %). Prognoserne for 2017 og 2018 tyder på positive økonomiske resultater.

Hvad angår social bæredygtighed er den samlede beskæftigelse i EU-flåden i fuldtidsækvivalenter (FTÆ) gennemsnitligt faldet med 1,3 % om året siden 2008, til dels på grund af flådens faldende kapacitet. Den gennemsnitlige løn pr. FTÆ er dog steget med gennemsnitligt 2,7 % pr. år. Den gennemsnitlige årsløn pr. FTÆ udgør 24 800 EUR.

¹⁷ ICCAT's henstilling 17-07 om ændring af henstilling 14-04.

¹⁸ ICCAT's henstilling 17-05 om forvaltningsforanstaltninger for bestanden af hvid middelhavstun.

En vigtig forbedring af arbejdsvilkårene i EU's flåde er den vellykkede gennemførelse i EU-lovgivningen af Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO) konvention C188 om arbejdsforhold i fiskerisektoren, som er vedtaget af arbejdsmarkedets parter i EU¹⁹. Konventionen er et fælles, sammenhængende instrument til forbedring af leve- og arbejdsvilkår om bord på fiskerfartøjer. Det er dog kun få medlemsstater, som har ratificeret de internationale konventioner, der er relevante for fiskeriet²⁰, og gennemførelsen af disse standarder i EU's lovgivning er endnu ikke afsluttet. At sikre ordentlige arbejds-, sundheds- og sikkerhedsforhold om bord på fiskerfartøjer står højt på Kommissionens dagsorden.

1.5. Styring

1.5.1. Fremskridt med de flerårige planer

Den nylige vedtagelse af en flerårig plan for demersale arter i Nordsøen er et vigtigt skridt, som vil bidrage til at sikre bæredygtigt fiskeri på lang sigt. Dette er den anden flerårige plan, der blev vedtaget efter den flerårige plan for Østersøen i 2016. Derimod er Europa-Parlamentet og Rådet endnu ikke nået til enighed om den flerårige plan for sardiner og ansjoser i Adriaterhavet, som Kommissionen stillede forslag til i 2017, og udsigten til en hurtig vedtagelse er ringe. Kommissionen arbejder tæt sammen med alle berørte parter for at fremme drøftelserne, så foranstaltningerne kan sættes i gang snarest muligt for at beskytte disse bestande, der befinder sig i en kritisk tilstand.

I marts 2018 foreslog Kommissionen to nye flerårige planer: **en for fiskeri efter demersale bestande i det vestlige Middelhav** og **en for demersale arter i vestlige farvande**. Det er vigtigt at få vedtaget dette forslag for at sikre F_{MSY} og fuld gennemførelse af landingsforpligtelsen.

1.5.2. Regionalisering og inddragelse af interessenter

Med reformen af den fælles fiskeripolitik i 2013 blev der indført regionalisering, og hvor den finder anvendelse, kan de berørte medlemsstater fremsætte fælles henstillinger med henblik på vedtagelsen af Kommissionens delegerede retsakter. Den nye generation af flerårige planer indeholder også bestemmelser om regionalisering, som giver medlemsstaterne og interessenterne mulighed for at arbejde sammen om skræddersyede forvaltningsforanstaltninger, der passer til deres havområder.

Regionalisering har spillet en vigtig rolle i den gradvise indførelse af landingsforpligtelsen. I modsætning hertil er der fremsat færre fælles henstillinger om bevarelsesforanstaltninger for Natura 2000-områder og andre beskyttede områder i henhold til artikel 11 i forordningen om den fælles fiskeripolitik, og de omfatter kun visse områder i Nordsøen og Østersøen. For at hjælpe medlemsstaterne i Middelhavsområdet med bedre at forstå fordelene ved bevaringsforanstaltningerne under den fælles fiskeripolitik blev der afholdt en specifik workshop om dette emne i Zadar i

---

¹⁹ Direktiv 2017/159 af 19. december 2016 (EUT L 25 af 31.1.2017, s. 12).

²⁰ ILO-konvention C188 om arbejdsforhold i fiskerisektoren, ILO 2007. STCW-F-konventionen, IMO 1995 Cape Town-aftalen om gennemførelse af Torremolinosprotokollen om fiskerfartøjers sikkerhed, IMO 2012.

oktober 2017. Medlemsstaterne og de berørte parter er nødt til at gøre mere i denne henseende. Derfor udsender Kommissionen en vejledning om udformningen af delegerede retsakter i henhold til artikel 11 i forordningen om den fælles fiskeripolitik. Desuden aflagde Kommissionen tidligere i år beretning om udøvelsen af delegerede beføjelser i henhold til den fælles fiskeripolitik²¹.

Regionaliseringen har også styrket de rådgivende råd, der er de vigtigste interessentorganisationer oprettet under den fælles fiskeripolitik. Medlemsstaterne skal høre de rådgivende råd, når de udformer deres fælles henstillinger. Som følge heraf steg antallet af henstillinger fra de rådgivende råd igen, fra 56 i 2016 til 64 i 2017.

Ekspertisen i de rådgivende råd er afgørende for en vellykket gennemførelse af den fælles fiskeripolitik. Kommissionen og medlemsstaterne tager udgangspunkt i deres analyse, når de skal hindre eller i det mindste begrænse såkaldte "choke"-situationer inden for rammerne af EU's regler. De rådgivende råd kan også udvikle strategier for bæredygtig forvaltning, såsom de to strategier for tunge i Biscayabugten og den østlige del af Den Engelske Kanal, som har betydet, at fiskeriet er i overensstemmelse med F_{MSY} , hvilket har ført til forhøjede kvoter for fiskerne.

1.6. Landingsforpligtelsen

Der blev gjort yderligere fremskridt med den gradvise indførelse af landingsforpligtelsen i 2018. Det pelagiske fiskeri og fiskeriet i Østersøen og Sortehavet overholder allerede fuldt ud landingsforpligtelsen. For demersalt fiskeri er landingsforpligtelsens anvendelsesområde udtrykt i mængde samlet set øget siden sidste år fra 35 % til 44 %; dette svarer til 34 % i Nordsøen, 51 % i de nordvestlige farvande og 65 % i de sydvestlige farvande. I Middelhavsområdet er ca. 66 % af de samlede landinger i øjeblikket omfattet af landingsforpligtelsen. Dette tal ligger på ca. 94 % for små pelagiske arter, 24 % for demersale arter og 71 % for toskallede bløddyr. I Sortehavet har landingsforpligtelsen siden 2017 omfattet alle fangster af arter, der er underlagt TAC, dvs. brisling og pighvar.

I henhold til bestemmelserne i grundforordningen finder landingsforpligtelsen fra og med den 1. januar 2019 anvendelse på alle fangster af arter, der er omfattet af fangstbegrænsninger, og i Middelhavet også på fangster af arter under de bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelser. For at lette den fulde og rettidige gennemførelse af landingsforpligtelsen bør al eksisterende fleksibilitet under den fælles fiskeripolitik udnyttes fuldt ud.

På grundlag af de foreliggende oplysninger har landingsforpligtelsen hidtil ikke forårsaget nogen choke-situationer. F_{MSY} målet for 2020 og den fulde gennemførelse af landingsforpligtelsen er ikke desto mindre en udfordring, og medlemsstaterne og de rådgivende råd opfordres derfor til at fortsætte arbejdet med navnlig at identificere de situationer, hvor der er rigeligt med fisk i systemet, og hvor bytning derfor kan forhindre en choke-situation. Medlemsstaterne bør også overveje, om deres interne regler kan forbedres. Den Europæiske Hav- og Fiskerifond udnyttes kun i meget begrænset omfang

---

²¹ COM/2018/079 final.

til at støtte gennemførelsen af landingsforpligtelsen, idet kun 49 mio. EUR er øremærket til foranstaltninger i tilknytning til landingsforpligtelsen²².

Kommissionen er fuldt ud indstillet på at samarbejde med medlemsstaterne og de rådgivende råd for at lette gennemførelsen af landingsforpligtelsen. Den seneste ændring af artikel 15, stk. 6, i forordningen om den fælles fiskeripolitik, hvis formål er at muliggøre en fornyelse af planerne for udsmid for en yderligere periode på tre år, er et bevis på dette engagement²³. Europa-Parlamentet og Rådet bør udnytte denne yderligere frist til at nå til enighed om de flerårige planer, som Kommissionen har fremsat forslag til for nylig, da disse er et nyttigt redskab til at håndtere potentielle choke-situationer. Kommissionen vil fortsat hjælpe med at afsøge mulighederne, navnlig vedrørende choke-situationer, inden for rammerne af EU's gældende regler og baseret på konkrete eksempler fra medlemsstaterne.

Med hensyn til håndhævelse og kontrol står det mere og mere klart, at de traditionelle kontrolformer, herunder inspektioner til havs og overvågning fra luften, er mindre effektive end systemer med kontinuerlig elektronisk fjernovervågning (REM), som f.eks. et lukket tv-netværk (CCTV) og sensorer. Da der ikke foreligger en aftale på regionalt plan, har Kommissionen, også for at sikre lige konkurrencevilkår, for nylig indledt drøftelser med medlemsstaterne og EFCA, så dette spørgsmål kommer til at indgå i de specifikke kontrol- og inspektionsprogrammer, der er vedtaget i henhold til kontrolforordningen²⁴.

1.7. Den bredere sammenhæng: International havforvaltning og konferencen "Our Ocean" 2017

I 2017 var EU vært for den fjerde "Our Ocean"-konference, som var en stor succes og mundede ud i 433 konkrete forpligtelser, der andrager 7,2 mia. EUR i finansielle tilsagn og 2,5 mio. km² yderligere beskyttede havområder.

Inden for rammerne af den fælles meddelelse om international havforvaltning sætter Kommissionen i sit arbejde på internationalt plan yderligere fokus på:

- aktivt fremme af bæredygtig forvaltning af fiskeriet uden for EU's farvande gennem regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er)
- støtte til bedre koordinering mellem de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer og regionale havkonventioner og samarbejde med internationale organisationer
- bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri og styrkelse af bæredygtig forvaltning af havressourcer gennem bilaterale IUU-dialoger og -arbejdsgrupper. Ikrafttrædelsen af aftalen om havnestatsforanstaltninger (PSMA) i juni 2016, vedtagelsen af FN's Fødevarer- og Landbrugsorganisation (FAO's) frivillige retningslinjer for dokumentationsordninger i juli 2017 og lanceringen af den første arbejdsversion af FAO's globale register over fiskerfartøjer, køle- og

---

²² Disse foranstaltninger omfatter: støtte til udstyr, der forbedrer fiskeredskabernes selektivitet anordninger om bord eller til udstyr, som eliminerer udsmid investeringer i fiskerihavne, auktionshaller, landingssteder og nødhavne markedsføringsforanstaltninger, der sigter mod at finde nye markeder og forbedre betingelserne for afsætning af fiskevarer, herunder af uønskede fangster.

²³ Forordning (EU) nr. 2017/2092 (EUT L 302 af 14.11.2012, s. 1).

²⁴ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 (EUT L 343 af 22.12.2009).

fryseskibe og forsyningskibe i april 2017 er alt sammen en vigtig udvikling på dette område

- lukning af huller i de internationale rammer. En international aftale, der forhindrer ureguleret kommercielt fiskeri i det åbne hav i Arktis, er et vigtigt resultat på dette område
- udvikling af bæredygtigt fiskeri og bæredygtig akvakultur og kapacitetsopbygning i sektoren gennem EU-finansierede støtteprogrammer med regionale enheder og lande i Stillehavet, Det Indiske Ocean og Vestafrika. I 2017 blev to nye regionale programmer, PESCAO-programmet (Vestafrika) og PEUMP (Pacific), vedtaget
- forbedring af fiskeriforvaltningen og en bæredygtig udvikling af det lokale fiskeri gennem bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler.

Den nye forordning om bæredygtig forvaltning af eksterne fiskerflåder²⁵, der trådte i kraft den 12. december 2017, har til formål at styrke EU's rolle som en vigtig global aktør inden for fiskeri, havforvaltning og bekæmpelse af IUU-fiskeri.

2. FORSLAG TIL TAC'ER FOR 2019

Fastsættelsen af TAC for 2019 vil blive baseret på tre forhold: det snarlige mål for F_{MSY} for 2020, fuld gennemførelse af landingsforpligtelsen i 2019 og fiskerimuligheder baseret på flerårige planer for Østersøen og Nordsøen. Alle tre mål er lige vigtige for interessenterne og medlemsstaterne og skal tages i betragtning i forbindelse med fastsættelsen af TAC'er for at sikre sammenhæng.

2.1. Overordnede mål for forslagene til fiskerimuligheder i 2019

Kommissionens vigtigste mål er at gøre betydelige fremskridt for at nå F_{MSY} , da det er det sidste år før F_{MSY} -målet skal være nået i 2020. For F_{MSY} -vurderede bestande, der forvaltes af EU alene, har EU gjort betydelige fremskridt, som forklaret ovenfor.

Imidlertid er det til enhver tid en udfordring at sikre, at alle TAC'er er på F_{MSY} . Af både biologiske og samfundsøkonomiske grunde er det ikke altid muligt at befiske alle bestande på F_{MSY} -niveau samtidigt. Derfor er det en kontinuerlig bestræbelse at nå F_{MSY} -målet i den fælles fiskeripolitik.

2.2. Hvordan målene nås – processen fra videnskab til forhandling om fiskerimuligheder

Grundlaget for Kommissionens forslag om fiskerimuligheder vil blive baseret på videnskabelig rådgivning fra Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES), der kommer i flere dele²⁶. Kommissionen agter at medtage så mange bestande som muligt i sine første forslag. Forslaget vedrørende Nordsøen og Atlanterhavet vil, da rådgivningen

---

²⁵ Forordning (EU) 2017/2403 af 12. december 2017 (EUT L 347 af 24.5.2016, s. 81).

²⁶ Udgangen af maj 2018 for alle bestande i Østersøen, begyndelsen af juni for dybhavsbestande, udgangen af juni 2018 for 61 bestande i Nordsøen, Biscayabugten og Det Keltiske Hav og mellem oktober og december 2018 for yderligere bestande i Nordsøen og Atlanterhavet.

først forelægges i perioden oktober-december, dog fortsat indeholde fiskerimuligheder fastsat som pro memoria for bestande, for hvilke rådgivningen foreligger sent.

Et vigtigt element i denne proces er høringen af interessenter, som spiller en afgørende rolle. Kommissionen opfordrer medlemsstaterne og interessenterne til at påbegynde arbejdet tidligt og her tage udgangspunkt i ICES' rådgivning, der er offentligt tilgængelig, i stedet for at afvente Kommissionens forslag. De berørte parter vil derefter have mulighed for at fremsætte anbefalinger om fiskerimuligheder til Kommissionen, navnlig gennem de rådgivende råd, og til at dele deres synspunkter med medlemsstaterne. På dette stadium bør de berørte parter også tage hensyn til de samfundsøkonomiske virkninger af den videnskabelige rådgivning fra ICES.

Kommissionen vil udarbejde sine forslag med udgangspunkt i ovennævnte høringer. Der kommer fire forslag for henholdsvis Østersøen (september), dybhavsbestande (september), Atlanterhavet og Nordsøen (november) og Sortehavet (november), som skal drøftes på tre særskilte samlinger i Rådet.

Kommissionen vil gøre rede for og drøfte forslagene med medlemsstaterne i tiden op til og på de relevante møder i Rådet. Under drøftelserne vil Kommissionen ud fra omfattende økonomiske analyser fra medlemsstaterne vurdere, hvorvidt det vil udgøre en alvorlig trussel mod de involverede flåders sociale og økonomiske bæredygtighed²⁷, hvis det i 2019 lykkes at opnå udnyttelsesgrader, der er i overensstemmelse med F_{MSY} . For at sikre en bedre tilrettelæggelse af disse drøftelser opfordrer Kommissionen medlemsstaterne til i god tid at forberede deres socioøkonomiske overvejelser på grundlag af ICES' rådgivning og til at høre de berørte parter. De socioøkonomiske hensyn kan kun vurderes på en fornuftig måde, hvis medlemsstaterne indsender deres bemærkninger til Kommissionen senest to måneder inden den relevante rådssamling.

Da TAC-forslagene skal vedtages før Det Forenede Kongeriges udtrædelse af EU, forventes der ingen ændring i beslutningsprocessen for 2018. De nuværende bestemmelser i udkastet til udtrædelsesaftalen som aftalt på forhandlerniveau den 19. marts 2018 omfatter en overgangsperiode, således at Rådets afgørelser om fiskerimuligheder for 2019 kommer til at gælde fuldt ud for Det Forenede Kongerige for hele 2019. Disse bestemmelser er dog betinget af, at både EU og Det Forenede Kongerige godkender hele aftalen, og indtil da er der ikke juridisk klarhed om deres gennemførelse.

3.3 Fastsættelse af fiskerimuligheder for forskellige typer bestande

Fiskerimulighederne for bestande i *Østersøen og Nordsøen* vil blive fastsat i de relevante flerårige planer, som definerer F_{MSY} -intervaller for fiskeridødelighed og derfor giver en vis grad af fleksibilitet. Kommissionen sigter mod at foregribe behovet for at udnytte denne fleksibilitet og arbejder i øjeblikket med ICES for at få oplysninger om blandet fiskeri og afhængighed mellem og inden for arter som en del af den årlige rådgivning. Hvis denne rådgivning foreligger i tide, vil Kommissionen anvende hele spektret af F_{MSY} -værdier i sine forslag til TAC'er, hvor dette er berettiget på grund af afhængighed mellem og inden for arter eller blandede fiskerier som fastsat i de flerårige planer.

---

²⁷ Grundforordning om den fælles fiskeripolitik, betragtning 7.

Det er også vigtigt i forslagene at tage hensyn til, at fiskerimulighederne fra 2019 vil blive foreslået på baggrund af den fuldstændige gennemførelse af landingsforpligtelsen. I de foregående år har Kommissionen foreslået supplementer til de oprindelige forslag, men fra i år agter Kommissionen for Østersøen og Nordsøen at foreslå ICES' rådgivning om landinger for F_{MSY} -intervaller og fratække de minimis-kvoterne, hvor det er relevant. Det samme gælder også for *Atlantehavet*. For at lette den fuldstændige gennemførelse af landingsforpligtelsen i 2019 er det vigtigt at anvende alle tilgængelige redskaber, herunder ICES' rådgivning om tilgangen til blandede fiskerier, hvor det er relevant.

Med hensyn til videnskabelig rådgivning bør det påpeges, at ICES udarbejder benchmarks for bestande med nogle års mellemrum. Når sådanne benchmarks medfører meget betydelige forskelle i rådgivning for 2019 sammenlignet med rådgivningen for 2018, vil Kommissionen overveje at begrænse store variationer i hvert enkelt tilfælde for at indfase rådgivningen og afbøde dens indvirkning på fastsættelsen af TAC'er, samtidig med den gældende juridiske ramme overholdes.

Nogle flerårige planer vedtaget før *den fælles fiskeripolitik fra 2013* er ikke længere forenelige med målene for den nye fælles fiskeripolitik, f.eks. fordi de indeholder et mindre ambitiøst mål. Dette er tilfældet for sydlig kulmule og jomfruhummer. I sådanne tilfælde vil Kommissionen stille forslag til TAC'er, der når F_{MSY} i 2019, og her tage hensyn til eventuel ICES-rådgivning om blandet fiskeri.

F_{MSY} -vurderede bestande, der er omfattet af høringer af *partnere i ikke-EU-lande i forbindelse med høringerne mellem EU og Norge og kyststatshøringerne* søger Kommissionen fortsat at indgå en aftale med dem om at opnå F_{MSY} .

Ud over F_{MSY} -vurderede bestande vil Kommissionens forslag også omfatte enkelte bestande, hvor ICES anvender modeller med tendensprognoser og yder kvantitativ fangstrådgivning baseret på et repræsentativt F_{MSY} . For disse bestande agter Kommissionen at følge den samme fremgangsmåde som for F_{MSY} -vurderede bestande.

For en række *bestande, der kun udnyttes som bifangster*, såsom bestande, der er omfattet af en erklæring, modtager Kommissionen forebyggende rådgivning fra ICES. Dette er tilfældet for bifangster fanget under planerne for Østersøen og Nordsøen, men også for bifangster i *Atlantehavet*. Undertiden udnyttes disse TAC'er for bifangster kun i begrænset omfang. De har ingen særlig økonomisk betydning, og der er kun begrænsede oplysninger til rådighed om deres status. Kommissionen vil vurdere den bedste fremgangsmåde for fremtiden og her tage hensyn til: ICES-rådgivning den omstændighed, at de kun udgør 5 % af landinger under TAC'er, og nødvendigheden af at undgå choke-situationer for økonomisk vigtige målrettede fiskerier.

Hvad angår bestanden af ål, hvis tilstand er kritisk, vil Kommissionen medtage passende foranstaltninger for alle havområder i sine forslag til fiskerimuligheder i *Atlantehavet* og *Nordsøen* baseret på den seneste videnskabelige rådgivning. Kommissionen vil tage situationen op til fornyet overvejelse til næste år og her tage hensyn til resultaterne af evalueringen af åleforordningen, resultaterne i medlemsstaternes rapporter om gennemførelsen af deres åleforvaltningsplaner og resultaterne af gennemførelsen af den midlertidige lukning.

Fiskerimulighederne for bestande, der forvaltes af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, vil som sædvanlig blive omsat på grundlag af deres afgørelser.

3. KONKLUSION

Alt i alt gør Den Europæiske Union fremskridt med gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik, og et stigende antal TAC'er er nu i overensstemmelse med F_{MSY} . Der er dog ingen grund til at hvile på laurbærrene. Vi er nødt til fortsat at gå i denne retning, da 2020 nærmer sig med hastige skridt.

I Middelhavet og Sortehavet er situationen fortsat bekymrende. EU står i spidsen for at vende denne situation, bl.a. med sine internationale partnere. Kommissionen vil gøre sit yderste for at lette en hurtig og fornuftig aftale om de to nye forslag til flerårige planer for pelagiske bestande i Adriaterhavet og demersale arter i det vestlige Middelhavsområde. Medlemsstaterne bør også intensivere indsatsen for at sikre, at deres nationale forvaltningsplaner under Middelhavsforordningen er i overensstemmelse med den nye fælles fiskeripolitik.

Fuld gennemførelse af landingsforpligtelsen indebærer også udfordringer, både med hensyn til at begrænse antallet og omfanget af choke-situationer og til at sikre en harmoniseret gennemførelse på havet gennem hensigtsmæssige håndhævelses- og kontrolværktøjer. EU's flåde er i høj grad rentabel, og tiden er derfor nu inde til at sikre, at vi har de nødvendige foranstaltninger med hensyn til sikre en bæredygtig og konkurrencedygtig fremtid for EU's fiskerisektor.

TIDSPLAN

Den planlagte tidsplan er som følger:

Hvornår	Hvad
Maj/juni/oktober/december	Rådgivning om bestande fra ICES
Juni-september	Offentlig høring om meddelelsen
14. september	Seminar med interessenter om bestandenes tilstand
September	Vedtagelse af forslagene til TAC'er for Østersøen
Oktober	Vedtagelse af forslagene til TAC'er for dybhavsbestande Rådsmøde om TAC'er for Østersøen
November	Vedtagelse af forslagene til TAC'er for Atlanterhavet/Nordsøen/Sortehavet Rådsmøde om TAC'er for dybhavsbestande
December	Rådsmøde om TAC'er for Atlanterhavet/Nordsøen/Sortehavet